

LA TRILOGIA DE PARETS DE CANELLES

Nous escenaris verticals

COMARCA: Alt Urgell

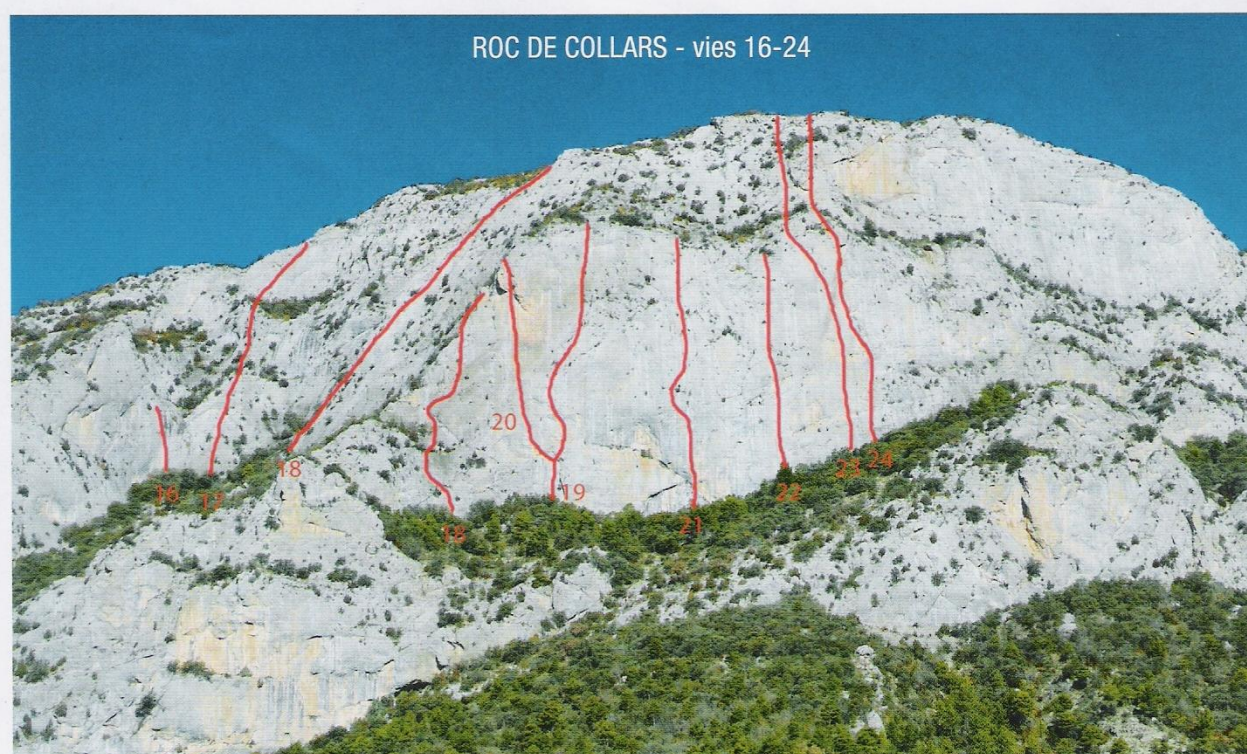
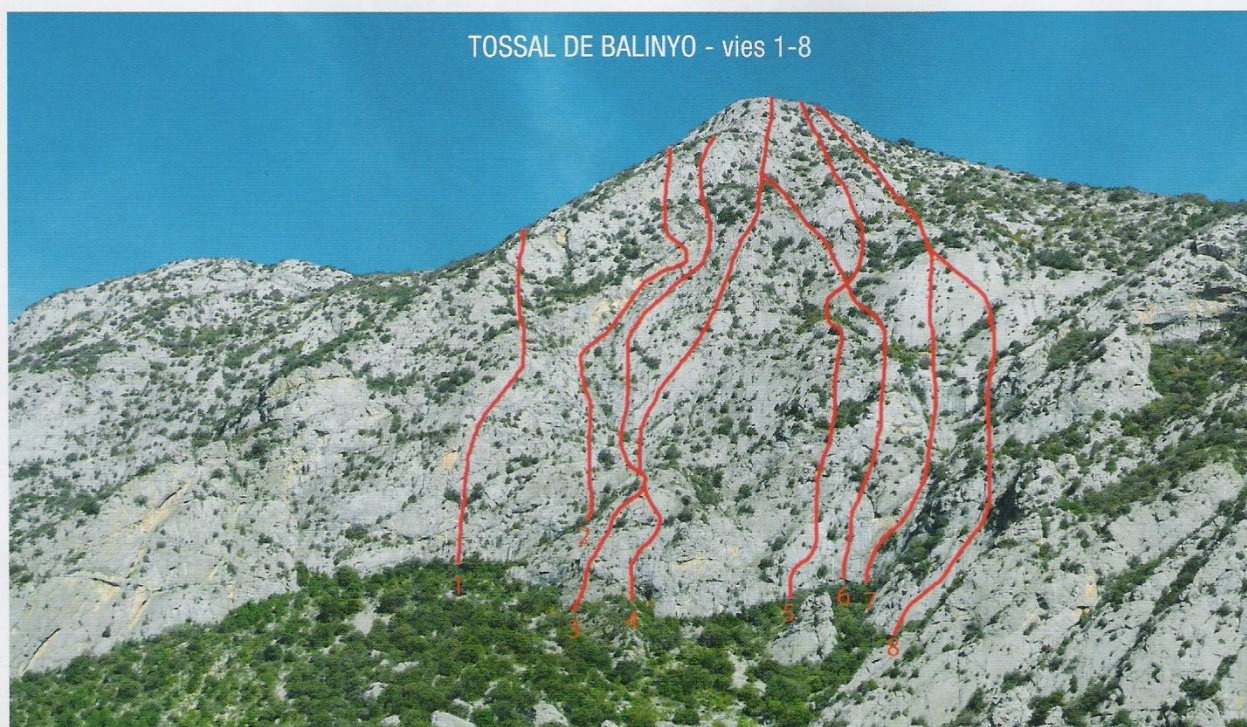
El congost del riu Segre, pel seu pas pel Prepirineu, presenta la que potser sigui la major concentració de parets de tota Catalunya.

A diferència amb altres zones del Prepirineu, com seria el Montsec, la zona situada entre Oliana, Coll de Nargó i Organyà —amb la multitud de valls satèl·lits—, les parets han trigat força a omplir-se de vies d'escalada. La majoria de cingleres van tenir durant anys un minso grapat de vies solitàries, inconnexes i poc visitades. Cada pany de paret una línia.

Des de fa una dècada, i en especial els darrers anys, l'afany d'obrir noves vies ha tingut un esclat en aquesta zona; malgrat que, per les seves dimensions, encara queda molt, moltíssim per fer, fins a l'extrem que avui en dia hi ha panys de parets i grans cingleres residuals amb molt terreny verge i molt racó per descobrir.

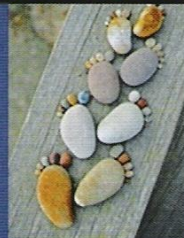
escalada en roca

PARET DE LA RUFA - vies 9-15

**26 - 28 MAIG 2012 (SEGONA PASQUA)
VINE A CONÈIXER LA MICRO-CREMADA OCCIDENTAL**

**8 - 10 JUNY 2012
VINE A CONÈIXER LA MICRO-CREMADA ORIENTAL**

MES INFORMACIÓ: www.rutacaracremada.com

escalada en roca

En aquest primer monogràfic dedicat a la zona d'Oliana-Coll de Nargó, us presentem una trilogia de parets encara desamb sol, amb vies més llargues del que a primera vista poden semblar i amb una roca que sovint és simplement immillorable. Calcarí d'excelentíssima qualitat que fa que hàgim de posar a prova el nostre equilibri sobre plaques que semblen miralls i tenir preparats els dits per al tacte d'un rocam que de vegades sembla que mossegui. Són vies molt adients per fer a la primavera, quan el dia allarga i la calor encara no castiga massa. Val a dir que a l'estiu aquestes cingleres són un forn insofrible.

Les tres parets que formen la trilogia de Canelles són, d'esquerra a dreta, el tossal de Balinyó, la Rufa i el roc de Collars.

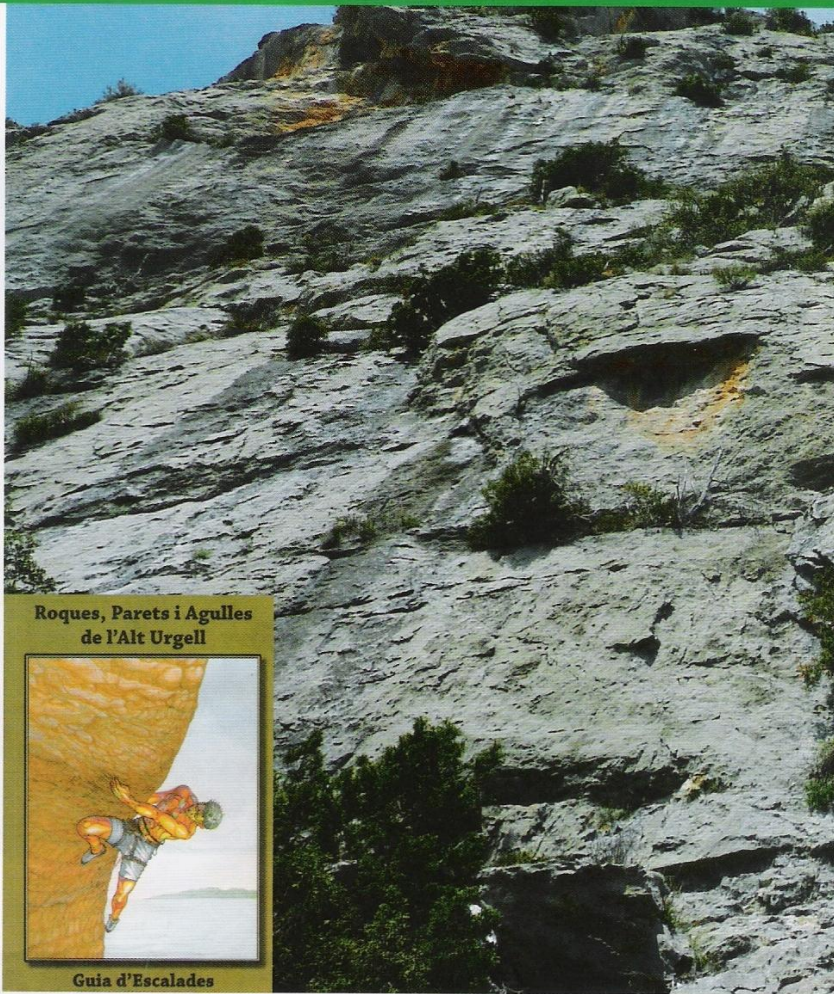
La primera és el vessant solell de la mateixa muntanya que presenta, pel vessant oposat, el vertiginós i ombrívol estimball de la Roca Nariada. És per aquest motiu que també és coneguda com la paret sud de la Roca Nariada.

La Rufa és una reproducció de l'anterior en petit. En conjunt les dues parets presenten de lluny un aspecte un xic desagradable i desencisador, però quan comencem a escalar comprovem que les vies discorren per terreny net i força agradable. Entre ambdues parts hi trobem la torrassa de Canelles, que més aviat és la prolongació de l'extrem oriental del tossal de Balinyó.

Per acabar la paret del roc de Collars no enyanya. Es veu rabiosament vertical des de lluny i és rabiosament vertical des de prop. Les vies que discorren pel pany central i monolític són molt difícils totes elles, tant en lliure com en artificial, i la verticalitat de les plaques les fa tan extraordinàriament absorbents que la llei de la gravetat sembla prendre dimensions desconegudes. La via Dioni, sense poder-se considerar fàcil, sí que fuig del terreny monolític i discorre per uns esperons més agraïts.

A continuació us presentem una via a cada paret, segurament les més accessibles de cada estimball i, alhora, les que ja estan esdevenint clàssiques.

Finalment dir-vos que molt recentment ha vist la llum un extraordinari treball en forma de completa guia d'escalada, escrit i publicat pel Miquel Blanco, segurament l'escalador que millor coneix i que més vies ha obert a la zona. La podeu adquirir a llibreries i botigues especialitzades o en certs bars de la zona, com seria el bar Tahussà de Coll de Nargó.

FITXA TÈCNICA

Com arribar: Per arribar a Canelles prendrem la carretera L-401 que comunica la C-14, entre Coll de Nargó i Organyà, amb Cambrils i Sant Llorenç de Morunys. Abans d'arribar a Perles trobem el vial asfaltat que puja a la nostra esquerra cap al petit grup de cases de Canelles. Si anem al tossal de Balinyó o a la paret de la Rufa apartarem al costat de la carretera essent les parets ben visibles al nord. Per anar al roc de Collars prendrem una pista que neix a la nostra esquerra just abans d'arribar al poble de Canelles i que duu al mas de Sant Pere. La pista és bona i apta per a vehicles i just està tallada a la circulació mitjançant una cadena poc abans d'arribar al mas abans esmentat. En aquest indret deixarem el vehicle (zona amb pocs espais per aparcar).

PARET DEL TOSSAL DE BALINYÓ

Aproximació: Des de la carretera que va a Canelles davallarem cap al riu (nord), creuem el lliat que gairebé sempre està sec i seguim per un corriol amb fites fins al peu

de la paret. Evident. 30 minuts.

Descens: Des del cim cerquem una segona canal a la nostra dreta, l'inici de la qual està marcat amb una gran fita. Baixem per la canal (passamans) fins a peu de paret i d'aquí al cotxe. Calcular uns 45 minuts. Orientació: Sud, tendència SE.

VIA POSTERS DE MÚSIC

1a ascensió: novembre de 1999 per M. Lavaquiol, J. G. Coca i J. Canelles. Equipament: semiequipada amb ancoratges d'anella i algun clau. Cal dur uns quants Friends i cintes per a arbres. Observacions: va ser la primera via de la paret. És més llarga del que ens pot semblar a primera vista. Malgrat tot estem en un terreny pel qual s'acostuma a avançar amb certa rapidesa. Largària-dificultat: 570 metres. 6a. (45+50, feixa, 55, 45, 50, 50, 50, 45, 45, 45, 45, 50)

Descripció: els dos primers llargs, que són els més difícils, pugen una mena de contrafort piramidal adossat i són llargs opcionals, ja que podem accedir a la feixa

de l'R2 caminant per l'esquerra. El primer llarg puja per dues esquerdes verticals amb una placa intermèdia on trobem el 6a. El segon llarg també supera una fissura desplomada (6a) amb un tram de placa fina i una nova fissura, també en desplom (V+ / 6a). Flanquegem cap a l'esquerra i quan som a dalt de la placa continuem cap a l'esquerra fins a trobar la 2a reunió. Creuem la feixa i encarem la paret estricta. Els tres llargs següents presenten plaques amb curts trams de fissures intermedis, en general trobem passos de IV°-V^o i assegurances allunyades però visibles. Més enllà de la sisena reunió el terreny s'ajeu força. Venen uns llargs intermedis de III° amb algun pas aïllat de IV°-IV+ on acostumem a moure'ns per plaques ajagudes. Anclatges d'anella distants però que ens indiquen el trajecte a seguir. Al desè llarg tornem a trobar passos difícils. Una placa d'adherència mantinguda de V^o amb assegurances allunyades. El llarg 11 presenta una placa d'adherència i el primer ancoratge d'anella molt allunyant, caldrà escalar amb atenció aquest tram de V^o. Més tard anem per un tram més esquerdat i fàcil de protegir. El darrer llarg comença per una placa en tendència a la dreta per superar més tard un conjunt de blocs que mena en una placa (clau). Passos de V^o.

PARET DE LA RUFA

Aproximació: semblant a l'anterior, si bé haurem d'anar en tendència a la nostra

aresta.com

**TREKKING - TRAIL RUNNING
ALPINISME - ESCALADA - ESQUÍ
ESQUÍ DE MUNTANYA - SNOWBOARD
BARRANCS - CAIAC - LLIBRERIA - TALLER - LLOGUER**

Aresta Olot : C/ Xavier Bolós 16 - 17800 Olot - Tel 972 274 410
Aresta Girona : Rambla X. Cugat 36 - 17007 Girona - Tel 972 417 014
Aresta On-Line : www.aresta.com

escalada en roca

dreta. El darrer tram és pendent i haurem d'anar a l'aguait amb les fites per anar pel millor terreny, ja que si no ens podem trobar amb sectors de vegetació i tartera molt antipàtics. Calcular 40 minuts.

Descens: anem cap a la dreta per baixar per una canal (que és la cornisa que tota l'estona veiem sota la paret) per fer un ràpel de 55 metres a la part final, on la cornisa presenta una mena de tobogan.
Orientació: sud.

VIA RODAMONS DEL BOSC

1a ascensió: M. Millet el 12 de març del 2009.

Equipament: espits, ponts de roca i claus. Cal dur Friends i algun tascó.

Observacions: bonica ruta més bona del que ens pot semblar a primera vista.

Llargària-dificultat: màxim V+ / 6a. 300 metres (55+55+50+45+45+30+30)

Descripció: el primer llarg no té un inici massa clar, ja que els primers metres formen part del bosc amb pendent (III°). Aviat, però, trobem una placa amb un petit mur, un tram fi (IV+) i una mena de petit dièdre entre blocs (IV°) que ens duu a l'R1. Seguim per un marcat dièdre sota un sostret, pas fi a l'inici (V+), seguim pel dièdre (IV+) i més tard per un balast i plaques amb bona pressa (V°-IV+). Ampla cornisa. Pugem per un mur evident on s'alternen cornises i murets. Bavaresa inicial (V°). El quart llarg és molt atractiu, fotogènic i ben trobat. Sortim tot recte per pujar un balast (V°) i fer un llarg flanqueig en diagonal relativament horitzontal cap a la nostra esquerra (IV°). Pugem per un dièdre (V°) per separar-nos-en cap a la dreta trobant unes plaques fines de roca excel·lent. Passos claus de la via. V+ - 6a. Els dos darrers llargs ja són més fàcils. Mur vertical amb excel·lent pressa (IV°) i plaques ajagudes per acabar (III°).

ROC DE COLLARS

Aproximació: aparquem relativament a prop del mas de Sant Pere, seguim la pista que descriu una mena de mitja lluna i que es converteix en camí. Pugem seguint la senda ben traçada (fites) fins a peu de paret. Es tracta de l'aproximació més llarga de totes, 50 minuts, però potser és la que discorre per terreny més amable.

Descens: rapelem per la mateixa via. El primer ràpel es localitza a l'aresta mateixa on acaba la paret, una mica més cap a ponent (arbre).

Orientació: sud.

VIA DIONI

1a ascensió: tardor del 2004 per X. Bonatti i amics.

Equipament: ancoratges d'anella. Completament equipada.

Observacions: La línia més fàcil de la paret però alhora exigent dins del seu grau. Roca immillorable. Bon equipament, malgrat que caldrà escalar entre assegurança i assegurança.

Llargària-dificultat: 6b. 175 metres (40+35+40+30+30)

Descripció: el primer llarg és una placa molt homogènia i d'adherència (V+6a) que va a parar a una mena de fissura herbada amb un petit tram fi i vertical abans de l'R1 (6a). Seguim per una esquerra cega completament vertical, molt tècnica 6a+, superant més tard un petit desplom (6b) que acaba en una placa vertical. El tercer llarg és de trànsit, corda fixa per superar un bosquet i més tard plaques de IV+. El quart llarg presenta un tram inicial monolític, una mena de microesperó tècnic (6a) que finalitza en un sistema de plaques que ens duu a un altre bosquet penjant. El cinquè llarg és una meravella. Es tracta d'una esquerra

oblíqua cap a la dreta que puja en diagonal, intercalant passos de placa amb la mateixa esquerra (V+). Finalitzem per una mena de dièdre xemeneia. (IV+).

PANORÀMICS I VIES:

TOSSAL DE BALINYÓ

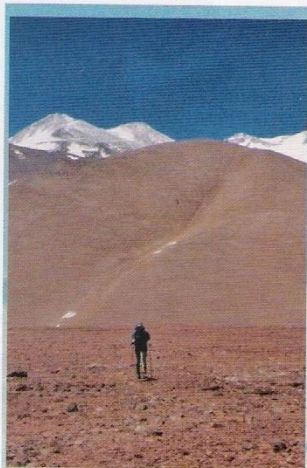
1. PATXARANA
2. CAFÉ, COPA I PURO
3. MEL I MATÓ
4. POSTRE DE MÚSIC
5. DAU AL SET
6. FLAM AMB NATA
7. GRAN MANITU
8. SAL DE FRUTAS ENO

PARET DE LA RUFA

9. CREMA CATALANA
10. DIT MALEÏT
11. DELS SONS AMAGATS
12. NO T'ARRUFIS
13. KIMATINA FAFARINA
14. RODAMONS DEL BOSC
15. EXCURSIÓ VERTICAL

ROC DE COLLARS

16. HUAJANIS
17. DIONI
18. (lila). EL CAMÍ DE L'ALFONS BARÓ
- 18 (verda). EUREKA
19. JOSEP PLA
20. COMANDO Cerdanya
21. EL SÉPTIMO DE LOS CIELOS
22. RETIRADA COMANCHE
23. L'AVI DEL MAS DE SANT PER
24. DIEDRE DE LA SEU

CARLES GEL

ALPINISME PIRINEUS/GUIES D'ALTA MUNTANYA

Organització tècnica: + Més Viatges (Manlleu)

Properes expedicions guiades 2012:

- Toubkal, Ras, Tizeguida ... (Atlas) 7 dies, tots els mesos d'estiu.
- Mgoun + Gorgues + desert (Atlas) 8 dies, tots els mesos d'estiu.
- l'Atlas en btt gorges del Todra 8 dies, tots els mesos d'estiu.
- Elbrus, Lenin, Kilimanjaro, Muztagh Ata, Damavand,... juliol, agost i setembre.
- Cerro Marmolejo (6.110 m, Xile), 14 dies, novembre.

carles_gel@hotmail.com - 649188391/972727545 - www.pirineos3000.com